

Sviatok Svätého Ducha 2013

Milí bratia a sestry! Väčšinu našich skúseností máme so silami, ktoré pôsobia na nás z vonku. Gravitácia, vietor, slnečné teplo atď. Sú to sily, ktorým vzdorujeme, alebo ich silu naopak využívame. Niektorým mladým dnes ráno určite znela tá rodičovská sila, ktorá ich vyťahla z postelí: *vstávaj, pohni sa, aby si stihol do kostola*. Tak to ide od detstva. Nie sme z nej nadšení, ale po pravde, potrebujeme ju. Aj my všetci dospelí sme ju v mladosti potrebovali.

To isté platí o Božích pravidlách – prikázaniach. Nie sú nám vždy príjemné, ale dávajú nášmu životu mantinely a hýbu s nami v čase, keď by sme chceli odbočiť zo správneho smeru.

To však nie je to najlepšie, čo má Pán Boh pre nás pripravené. On má pre nás pripravený nový stupeň, vyšší level. Nechce na nás neustále tlačiť z vonku. Chce zmeniť niečo vo vnútri. A preto poslal svojho Ducha. A my zrazu vidíme veci iným spôsobom, konáme veci s iným motívom. Duch Svätý je silou, ktorá nás mení zvnútra. To chce Boh pri nás urobiť i dnes. Preto vypočujme si slovo Božie, ktoré nám dnes bude slúžiť ako základ zvesti.

Ján 16, 13-14

Keď však príde On, Duch pravdy, uvedie vás do všetkej pravdy, lebo nebude hovoriť sám od seba, ale bude hovoriť, čo počuje; a bude vám zvestovať aj budúce veci. On mňa oslávi, lebo z môjho vezme a bude zvestovať vám.

Peter, Jakub, Ján a ostatní učeníci s Ježišom chodili tri roky. Jedli s ním, dotýkali sa ho, počúvali Jeho slová a žasli nad nimi a nad Jeho múdrosťou. Videli, ako sa skláňa k chudobným a chorým. Keď však zostali bez Neho boli stále tými istými ľuďmi s ich sebeckými motívmi a plní strachu. Ježiš im preto hovorí: ***vám prospeje, aby som odišiel.***

A naozaj prospelo. Po 10 dňoch neistoty a čakania prichádza Duch svätý a stávajú sa z nich apoštoli. Až teraz idú a naplňajú Ježišovo poverenie. Nezmenili sa vlastným uvažovaním, ani kvalifikačným kurzom, ale teraz v nich prebýva Duch Ježiša Krista. Ten v nich pôsobí.

Duch Svätý nie je nejaká nová sila, ktorá sa objavila. Je to Kristus v nich. Doteraz bol vedľa nich, teraz pôsobí vo vnútri. Dívajú sa na tie isté veci ako pre tým, ale vidia spôsobom, akým pred tým nevideli. To robí Duch Svätý v nás.

Jeden rímsky učenec menom Plotinus povedal: Keby si nemal orgán v sebe, nemohol by si vidieť slnko. Čiže nielen preto vidíš, že existuje slnko, ale preto lebo v tebe je oko – orgán, ktorým ho dokážeš vidieť. Sv. Augustín na tieto slová nadviazala a hovorí, že ***Ducha môže vidieť len ten, to sám Ducha má.***

To platí napríklad aj o schopnosti vnímať hudbu. Hudbe môže rozumieť len ten, v kom hudba je. Kto hudbu nemá vloženú do vnútra od narodenia – darmo by ju počúval, neočarí ho a neosloví. Nikolas, ktorý dnes hral (naš klavírista z Haity) nikdy do ZUŠ nechodil, ale napriek tomu hrá fenomenálne. Hudba bola totiž do neho vložená ako dar.

Niečo z Krista je vzaté a vložené do človeka a tak vzniká viera. Tým niečím je Duch, ktorého vyznávame.

Možno si to neuvedomujeme. Dostali sme však niečo z Ježiša Krista – akoby novú DNA. Ona nemení veci okolo, ale nás samých. My by sme prirodzene chceli, aby sa čo najrýchlejšie zmenilo naše okolie a okolnosti. Za to sa aj často modlíme. A to je dobre. **Mali by sme však vedieť, že tou najprioritnejšou Božou túžbou, je zmeniť nás.**

Preto do nás Kristus vkladá svojho Ducha. My však môžeme byť tiež nositeľmi – prostredníkmi Ducha Svätého. Cirkev je o zdieľaní viery od jedného k druhému.

Čítal som príbeh o maďarskom hudobníkovi a skladateľovi menom Andor Foldes. Bol šikovným klavíristom, ale v mladosti prechádzal cez veľkú krízu. Vyzeralo to, že z jeho hudobnej dráhy nič nebude. Jeho kríza vrcholila v čase, keď do Budapešti prišiel slávny klavírista tých čias Emil von Sauer. Bol známy svojou fenomenálnou hrou, ale aj tým, že bol

posledným žijúcim žiakom slávneho Ferenza Liszta. Pri spoločnom stretnutí Sauer požiadal tohto mladíka, aby niečo zahral. 16-ročný mladík zahral jednu z najťažších skladieb od Bacha..

Keď skončil Sauer prišiel k nemu, pobožkal ho na čelo a povedal: *Syn môj, keď som bol v tvojom veku, bol som žiakom Frencza Lista. Po prvej hodine ma pobožkal na čelo a povedal mi: Pamätaj na tento božk. Je od Beethovena, ktorý mi ho dal. Celé roky čakám, komu by som odovzdal toto sväté dedičstvo. Teraz viem, že patrí tebe.*

Toto gesto mladý muž veľmi potreboval.

Pred dvetisíc rokmi dostali učeníci Ježišov božk – dostali Jeho Ducha a v Jeho sile išli. My sme v krste dostali ten istý božk. Prišiel k nám prostredníctvom konkrétnych ľudí. Ale bol to božk Ježiša Krista. Zapálil v nás plameň viery.

Bolo nám odovzdané niečo, čo patrí Ježišovi – čo je z neho. A teraz to máme my. Tomu hovoríme milosť. Nemáme si to preto nechať pre seba, ale odovzdať z toho ďalej. O tom je cirkev. O zdieľaní ovocia, ktoré máme od Ježiša Krista, z Jeho Ducha. Vždy, keď niekomu dávame ovocie, spolu s ovocím mu dávame i semienko tohto plodu. V každom jablku, ktoré darujeme, je i semienko jablone. To platí aj pre duchovnú oblasť. Vždy, keď niekoho obdarujeme ovocím Ducha Svätého (láskou radosťou, nežnosťou, trpezlivosťou...) sejeme do neho i semienko Ducha Svätého.

Na záver ešte jeden skutočný príbeh.

Róbert sa vracal domov. Už dlhší čas nemal prácu. Odkedy zavreli továreň, v ktorej pracoval, hľadal si prácu, ale zatiaľ bez úspechu. Jeden večer sa unavený vracal domov z fušky, ktorú mu dohodil jeho kamarát. Musel zrazu pribrzdiť kvôli odstavenému autu na úzkej krajnici. Všimol si staršiu pani, ktorá bezradne stála pri aute. Dostala totiž defekt. Bol večer a cesta nepatrila k tým frekventovaným. Hoci bol po celom dni unavený a hladný, zastavil a ponúkol jej pomoc. Husto pršalo, tak vyzval pani, aby sa skryla do auta. Keď bol v výmenou kolesa hotový, dali sa do konverzácie, predstavili sa navzájom.

Bola veľmi vďačná. Povedala: zaplatím vám, čo je potrebné. Ale on, hoci by sa mu peniaze zišli, povedal, nie ďakujem, chcel som pomôcť. Keď najbližšie bude niekto potrebovať pomoc, pomôžete vy a spomeniete si pri tom na mňa.. Počkal kým naštartovala a odišla. Bol sychravý deň, ale mal v duši teplo.

Po niekoľkých kilometroch táto pani zastavila, aby sa najedla v neďalekom motoreste. Obsluhovala ju čašníčka, ktorá bola už v siedmom mesiaci tehotenstva, ale stále pracovala s úsmevom na tvári. Staršia pani sa s ňou dala do reči. Spýtala sa, či to bude dievča, či chlapec a tiež ako to zvláda v takomto pokročilom štádiu tehotenstva? Mladá žena jej povedala: potrebujem peniaze, aby som mohla počas materskej kúpiť dieťaťu potrebné veci a zároveň vyžiť.

Pani platila sto eurou bankovkou. Preto čašníčka musela ísť pre výdavok. Keď sa čašníčka vrátila, pani tam už nebola. Našla iba nápis na servítke: *Nič mi nedlhujete. Dnes mi niekto pomohol, zvyšok je pre vášho malého.* Bola naplnená radosťou

Keď sa čašníčka vrátila domov, unavená si ľahla do postele a rozmýšľala nad darom od staršej pani. Prichystať všetko pre bábo nie je lacná záležitosť. Možno až príliš veľa v poslednom období rozmýšľala nad peniazmi. Vedela, že aj jej manžel sa kvôli tomu trápi. Tak sa k nemu v posteli pritúlila, pobožkala ho a pošepkala mu. Ahoj Robko, dnes bol fajn deň.

To niečo, čo sme dostali, čo bolo vzaté z Krista sa musí aj v našom živote prejavovať konkrétnym ovocím, odovzdaným božkom Ducha. Amen!

David Bázlik